

Η θηλυφωνος Dyfor

σκοπούς πολιτικής ἀναδείξεως τοῦ ἀνδρός της. Καὶ ἡ πάλη αὐτῆ, ἡ ἀγωνία ἡ ἐκνευριστικὴ παρατείνεται καὶ μία κοινωνικὴ σατίλα ἀναδίδει τῆς δυσσοσμίας της, διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἀτιμία, ἥτις χρησιμεύει ὡς βάθρον διὰ νὰ γείνῃ ὑπουργὸς ἔνας καταχραστής.

Ἡ κ. Ψηλορείτου ἔδωσε μίαν εἰκόνα κοινωνικῆς ἐκλύσεως τόσον ζωηράν καὶ ὑπερβολικήν, ὥστε νάποβανη ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν πραγματικὴν τῆς Ἑλλην. κοινωνίας ὑπόστασιν. Διότι σκηναί, οἷα αἱ ἐκτυλισσόμεναι μετά τόσης ἐπιμονῆς καὶ ἐλευθεροτομίας δὲν συμβαίνουν παρ' ἡμῖν δχι βέβαια συχνά, ἀλλ' οὔτε καὶ στανίως. Ἀλλὰ τὸ μεγαλείτερον σφάλμα τῆς συγγραφέως εἰνε ὅτι τὴν γυναικα αὐτὴν δὲν παρουσιάζει ὡς ἡρωΐδα, καίτοι τόσον ὑπερηφάνως ἀνθισταμένην εἰς τοὺς πειρασμούς, ὅτε ὅταν εἴχομεν ἔνα τύπον ποῦ ἡμιτοροῦσε κανεὶς νὰ τὸν χειροκροτήσῃ, ἀλλὰ μίαν ἄπιστον, μὴ ἐνδίδουσαν μὲν εἰς ἔνα γέροντα, εὐχερῶς

ὅμως φιττομένην εἰς τὰς ἀγκάλας ἐνὸς νέου. Ἡ ἀντίφασις αὐτὴ μειοῦ τὸν χαρακτῆρα τοῦ κυριωτέρου προσώπου, τοῦ συγκεντροῦντος τόσην δύναμιν ἐκφάσεως.

‘Ἄλλ’ ἀνεξαρτήτως τῆς ὑποθέσεως, ἔνεκα τῆς ὁπίας μύδρους ἔξαπέστειλαν κατ’ αὐτῆς ἀρσενικοὶ καὶ θηλυκοὶ κριτικοὶ καὶ χρονογράφοι, ὡς συγγραφεὺς ἡ κ. Ψηλορείτου ἔχει πολλὴν ζωὴν καὶ ἔκφρασιν. Ἐάν, δποις ἄλλως τε εἶνε βέβαιον, εὐτυχῆσῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ θέματος, ὅταν μᾶς δώσῃ ἀληθινὰς ἀπολαύσεις αἰσθητικῆς τέχνης.

★

Τὰ δραματικά ἔργα ἐπεχώρησαν, διὰ νὰ ἐπέλθουν κατακτητικαὶ αἱ ἐπιθεωρήσεις. Τὰ «Παναθήναια», τὰ δποια πέργουσι εἰχον πάθη ἀτονίαν, ἐφέτος ἀνεσκευάσθησαν καὶ ἐνεφανίσθησαν ἀνεκτότερα, ἀλλὰ πάντοτε «Παναθήναια». Δηλαδὴ ἔνα καφέ-σαντάν μὲ νούμερα, μὲ τραγουδάκια ὑπεξαιρεθέντα ἀπὸ νέες καὶ παλαιές ὅπερες καὶ μὲ στιχάκια τῆς ἐποχῆς. Τὸ κοινὸν ἀθρόον συρρέει, ἀρεσκόμενον εἰς τὰς ἐλαφρότητας, ἥριτις εἰς τὰς δποιας οἱ ἡθοποιοὶ ἵκανοποιηθῆσαν ἴλικῶς.

Ο θίασος τῆς Κοτοπούλη, μεθ’ ἡς συμπράττει ὁ κ. Παπαϊωάννου, «διὰ νὰ μὴ ὑποστῇ τὸν ἔξ ἀστίας θάνατον ἐνεκολπώθῃ κι’ αὐτὸ μίαν ἐπιθεωρήσιν, τὸν «Κινηματογράφον» τοῦ κ. Πολ. Δημητρακοπούλου.

Διὰ τὰς δύο αὐτὰς Ἐπιθεωρήσεις τὰς ἀμιλλωμένας οἰνχὶ εἰς πνεῦμα ἀλλ’ εἰς εἰσπράξεις, ἔνεκα τῶν δποιών καὶ συρράφωνται, δὲν ἀξίζει νὰ γράψῃ τις περισσότερα τῆς ἀπλῆς χρονογραφικῆς μνείας. Ὑπάρχουν μερικὰ νούμερα ἔξυπνα, ἀλλὰ καὶ ἄλλα, τὰ καὶ περισσότερα, ἄνοστα, ἔξεζητημένα, σαχλά. Ἔννοεται ὅτι σώζονται αἱ Ἐπιθεωρήσεις ἀπὸ τὰ ώραια καὶ πεταχτὰ τραγουδάκια, ἀπὸ τὰ διάφορα κοστού-

Ο βαρύτονος Olyvas